

1) проведенням будь-яких робіт, що можуть завдати або завдали шкоди пам'ятці, її території, охоронювані археологічній території, охоронним зонам, історичним ареалам населених місць;

2) додержанням вимог щодо захисту, збереження, утримання, використання, реставрації, реабілітації пам'яток, у тому числі тих вимог, що передбачені охоронними договорами, умисним доведенням їх до стану руїнації;

3) процедурою поданням достовірної інформації про виявлені у процесі земляних, будівельних, шляхових, меліоративних та будь-яких інших робіт об'єктів культурної спадщини;

4) дотриманням власником пам'ятки або уповноваженого ним органу правил підписання охоронного договору або режиму використання пам'ятки [3].

Порівняльний аналіз перерахованих об'єктів адміністративних правопорушень, дає підстави констатувати відмінність кола суспільних правовідносин, що становлять об'єкт посягання з боку фізичних осіб, від кола відносин, що становлять об'єкт посягання з боку юридичних осіб. З метою належного забезпечення охорони культурної спадщини переконані про необхідність уніфікації відповідних складів адміністративних проступків, зокрема в частині закріплення об'єкту адміністративних посягань в зазначеній сфері.

Слід зауважити, що хоча нами зверталася увага на доцільність усунення даної правової прогалини [4, с. 98-101], проте внесені у 2010 році зміни до відповідних законодавчих актів, метою яких було «... вдосконалення чинного законодавства у сфері охорони культурної спадщини, вдосконалення засад діяльності історико-культурних заповідників, посилення режиму їх охорони, підвищення відповідальності за його порушення, а також забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України щодо збереження культурної спадщини» [5], лише доповнили у кожній з груп нові склади, не вирішивши означеного питання.

Наведене вказує на актуальність й перспективність додаткових наукових вивчень окресленого питання з метою донесення одержаних дослідницьких результатів до законодавця.

Список використаних джерел:

1. Адміністративне право України : підручник / Ю. П. Битяк, В. М. Гарашук, О. В. Дяченко та ін. ; [за ред. Ю. П. Битяка]. - К. : Юрінком Інтер, 2005. - 544 с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X : за станом на 10 лют. 2010р. // Відомості Верховної Ради України. - 1984. - Додаток до № 51. - Ст. 1122.
3. Про охорону археологічної спадщини : Закон України від 18.03.2004 № 1626-IV : за станом на 10 лют. 2010 р. // Відомості Верховної Ради (ВВР). - 2004. - № 26. - Ст. 361.
4. Пивовар І.В. Адміністративно-правова охорона культурної спадщини України : монографія / О.В. Кузьменко, І.В. Пивовар. - К. : «Авант-прім», 2010. - 197с.
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони культурної спадщини : Закон України від 09.09.2010 № 2518-VI // Урядовий кур'єр від 13.10.2010. - № 190.

ЯКІСТЬ НАДАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПОСЛУГ ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ МІСЦЕВОГО УПРАВЛІННЯ

Жаріков Олег Юрійович, старший викладач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Одним із стратегічних завдань сучасного українського поступу є запровадження нової ідеології функціонування виконавчої влади та місцевого самоврядування як діяльності із забезпечення реалізації прав і свобод громадян, надання управлінських, державних, адміністративних та громадських послуг. Актуальність проблеми надання якісних управлінських послуг в системі державного управління не викликає сумнівів.

Послуги, що надаються державою і місцевим самоврядуванням, складають сферу управлінських публічних послуг. За ознаками суб'єкта, що надає публічні послуги, дослідники розрізняють державні, муніципальні, комунальні та адміністративні послуги. Державні послуги розглядають як послуги, що надаються органами державної влади як правило, лише виконавчої та державними установами, організаціями, підприємствами, муніципальні послуги - ті що надаються органами місцевого самоврядування та комунальними установами, організаціями, підприємствами.

Адміністративні послуги - це публічні послуги, що надаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими особами, і надання яких пов'язане з реалізацією владних повноважень, тобто прийняття владних рішень.

Методика оцінювання якості надання послуг формується на основі уміння розмежування суспільством традиційних та нових цінностей, оскільки виникає потреба застосування через механізми державного управління поняття якості, критеріїв якості та показників якості.

Дослідження та вдосконалення механізмів надання якісних управлінських послуг органами місцевого управління в контексті підвищення довіри населення до них та зменшення соціальної напруженості виступає вагомим чинником, що характеризує ефективність місцевого управління.

По-перше, тому, що дана проблема зумовлена кардинальними змінами у політичній системі України, змінами конституційно-правового статусу головних суб'єктів суспільних відносин та адміністративно-територіального поділу.

По-друге, внаслідок визначення державного курсу налаштування і інтеграцію в Європейський Союз, що потребує адаптації системи місцевого управління України до сталих європейських традицій демократичного управління.

По-третє, через те, що виникнення проблеми надання управлінських послуг тісно пов'язане зі сферою налагодження партнерських взаємовідносин між суб'єктами територіальної громади як засіб розв'язання місцевих проблем. Адже діяльність обраної демократичним шляхом влади, що не враховує думки громадськості приречена на неефективність.

Отже, якісні управлінські послуги й досконалі механізми їх надання є головною умовою підвищення довіри громадян до органів влади, стабілізації і підвищення якості життя усіх верств населення. Таке розуміння означеної проблеми у свою чергу зумовлює необхідність удосконалення діючої системи місцевого управління на основі стимулювання перспективних нововведень, упровадження новітніх організаційних та інформаційних технологій, а також обґрунтування та розробки факторно-критеріальної моделі оцінки ступеня задоволення населення якістю управлінських послуг, що надаються органами влади на місцевому рівні.

Нині існують низка причин, які не дозволяють надавати громадянам якісні управлінські послуги. Перш за все йдеться про необхідність чіткого законодавчого розмежування повноважень, компетенції органів місцевого самоврядування і органів державної виконавчої влади та відповідне їх фінансування. Існуюча суперечність, яка полягає у тому, що органи місцевого самоврядування і органи державної виконавчої влади згідно з чинним законодавством є одночасно суб'єктами надання управлінських послуг і суб'єктами захисту прав споживача, що не сприяє удосконаленню механізму надання та якості управлінських послуг. До того ж місцеві органи управління ще достатньо активно залучають альтернативні способи надання цих специфічних послуг, наприклад, шляхом концесій не сприяють розвитку конкурентного середовища на ринку послуг, які могли б надаватися іншими структурами.

Таким чином, ефективність надання управлінських послуг місцевими органами влади можна представити як дієвість, результативність у досягненні поставлених цілей щодо задоволення нужд і потреб місцевого населення. З огляду на це, метою роботи місцевих органів влади має бути забезпечення безперервного вдосконалення надання послуг населенню.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua/konst/CONST1.HTM#r2>
2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні». - К.: Парлам. вид-во, 2007. - 80 с.
3. Долецк В. Управлінські послуги: сутність, види, ознаки // В. Долецк // Вісник НАДУ. - 2003. -
4. Ляшенко В.А. Світовий досвід реформування державного сектора у сфері надання управлінських послуг / В.А. Ляшенко. - Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Dtr_du/2009_3/fles/DU309_02.pdf
5. Кривенюк В.В. Орієнтація органів державної влади на задоволення потреб громадян як споживачів управлінських послуг / В.В. Кривенюк. - Режим доступу: <http://www.kds.org.ua/blog/krivenyuk-vv-tvorcha-robotu-orientatsiya-organiv-derzhavnoi-vladi-nazadovolenniya-potreby-gromad>
6. Якісні управлінські послуги - головна умова підвищення довіри населення до органів влади: [монографія] за заг. ред. Ю.О. Куца, С.В. Краснополюхової. - Х.: вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2005. - 222с.